

“ପୁରବଦ ଏବଂ ପୁନ୍ୟ ପଣିଆର ସଂପାଦନରେ ରହି ସଂକଳ୍ପ ଦଂଠାରା ସମସ୍ତତଂକର ପାଳନା କର, ପୁରା ବୃକ୍ଷକୁ ସକାଶ ଦିଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ପୁରବଦ ଏବଂ ପୁନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ପୁରବଦ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛନ୍ତି ନା । ପୁନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି? ନିଜର କଳ୍ପବୃକ୍ଷକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଆଣ, ସେଥିରେ ଦେଖ ତୁମର ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ତୁମେ ପୁରବଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେରରେ ଅଟେ । ବୃକ୍ଷର ଚେରରେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ କାଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେବେ ଚେର ଦଂଠାରା ହିଁ ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ପାଳନା ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସାରା ବୃକ୍ଷର ଶାଖା ପୁରଶାଖା ବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ପାଳନ କରିବାବାଲା, ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦେବାବାଲା ପୁରବଦ ଅଟେ । ପୁରବଦ ସହିତ ପୁନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତେବେ ବୃକ୍ଷର କାଣ୍ଡ ଦଂଠାରା ଶେଷ ପତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ସକାଶ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ସକାଶ ଦେବାବାଲା ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? କ’ଣ ଏହି ନିଶା ରହୁଛି ଯେ ମୁଁ ପୁରବଦ ସର୍ବ ଆତ୍ମାରୁପୀ ଶାଖା ପୁରଶାଖା ବା ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ସକାଶ ଦେଉଛି! ଯେପରି ବରହମାବାବାଙ୍କୁ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦିପିତା କୁହାଯାଉଛି, ସେହିପରି ତୁମେ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଫାଦର ଅଟ । ସେଥିପାଇଁ ସାରା ବୃକ୍ଷର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ତୁମ ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଛି । ତୁମେ ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦଂଠାରା ସେମାନଙ୍କର ପାଳନା କରୁଛ । ଯେପରି ତୁମ ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପାଳନା ନିଜେ ବାବା କରିଛନ୍ତି କିମ୍ତୁ କିପରି କରିଛନ୍ତି? ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦଂଠାରା ହିଁ ପାଳନା କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରବଦ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟ । ଆଜିକାଲି ତ ଦେଖୁଛ ଯେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ କିପରି ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି, ନିଜ ନିଜର ଇଷ୍ଟ ଦେବୀ ଇଷ୍ଟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ଆସ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର, ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ଦିଅ, ଶକ୍ତି ଦିଅ । ହେ କ୍ଷମାର ସାଗର ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନେ ଆମକୁ ପାଳନା ଦିଅ । ତେଣୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ତୁମ ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ କାନରେ ଶୁଣାଯାଉଛି ତ? କ’ଣ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛ ଯେ ଆମେମାନେ ହିଁ ପୁରବଦ ଅଟୁ? ସାରା ବୃକ୍ଷରେ ଦେଖ, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଯେଉଁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବୃକ୍ଷର ଶାଖା-ପୁରଶାଖା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁରବଦ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛ ସେତେବେଳେ କ’ଣ ଏହି କଥା ଭାବୁଛ ଯେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମର ବୃକ୍ଷର ଶାଖା-ପୁରଶାଖା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ଆମର ନିଜର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣାର ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏବଂ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ଏତିକି ନିଶା ଏବଂ ଏତିକି ନିଜ ଭିତରେ ଦୟାଭାବ ତୁମମାନଙ୍କର ଆସୁଛି ତ? ସେମାନେ ତ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, ଦୟା କର, ଦୟା କର... ତେଣୁ ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ତୁମ ସମସ୍ତ ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ମାନସୀକ ଶକ୍ତି ଦଂଠାରା ବା ସଂକଳ୍ପ ଦଂଠାରା ଶକ୍ତି ଦେବାର ପାଳନା କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁକିନା ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେବେ ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ପୁରବଦ ପଣିଆର ନିଶାରେ ରହିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦଂଠାରା ସେମାନଙ୍କର ପାଳନା ହେବ । ଏମିତି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ସମସ୍ତତଂକର ପାଳନା ଲୌକିକରେ ମଧ୍ୟ ବତମାନଙ୍କ ଦଂଠାରା ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ବତମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ପାଇଁ ଖାଇବା-ପିଇବା, ପାଠ ପଢ଼ିବା ଇତ୍ୟାଦି ଯାହାକି ରୋଜଗାର କ୍ଷମ ହେବାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ, ସେଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ବାବା ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦଂଠାରା ପାଳନା କରିଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସାରା ବୃକ୍ଷର ଶାଖାପୁରଶାଖା ତଥା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ପାଳନା କରିବା । ଏହିଭଳି ଉଦ୍‌ଯାହ ତୁମ ପୁରବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆସୁଛି? ନିଶା ଅଛି? ପୁନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟ ନା । ଦେଖ, ସାରା ଭ୍ରାମା ଭିତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଯେତିକି ନିଷ୍ଠ ଅନୁସାରେ ପୂଜା ହେଉଛି ସେତିକି ପୂଜା କୌଣସି ବି ମହାତ୍ମା ବା ଧର୍ମ ପିତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହେଉନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ପୂଜାରେ ନିଷ୍ଠ ଅନୁସାରେ ଆରତୀ ହେବା, ଭୋଗ ଲାଗିବା, ଏଭଳି କାହାର ବି ହେଉନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠ ଅନୁସାରେ କୀର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ

କାହାର ବି ଏଭଳି ଗାୟନ ହେଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ପୁରବଦ୍ଧ ହେବା ସହିତ ପୂଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଉତ୍ତମା ଅନୁସାରେ ପୂଜନ ଏବଂ ଗାୟନ ତୁମ ଭଳି କାହାର ବି ହେଉ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୁରବଦ୍ଧ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କେତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି! ବାବାଜୀଙ୍କ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ବାରମ୍ବାର ଏହି ଗୀତ ବାଜୁଛି ବାଃ ମୋ'ର ସାରା ବୁଦ୍ଧିର ପୁରବଦ୍ଧ ଏବଂ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ବାଃ! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଦିକାଲି ତୁମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସ୍ଵାମୀମାନ ରହିଛି ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର, ସେହି ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସବୁ ପିଲା ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଦା ଶବ୍ଦକୁ ସମସ୍ତତାକୁ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାପଦାଦା ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀମାନଧାରୀ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଏହିପରି ସ୍ଵାମୀମାନଧାରୀ ମନେ କରୁଛ ତ?

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବି ଏବେ ନିଜର ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବୁ । “ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ” । ଏହି ଗୀତକୁ ମଧ୍ୟ ମନ ଭିତରେ ଗାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି - ଏବେ ଘରକୁ ଯିବା, ଏବେ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା କରିବା । ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପୁରବଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସାରା ସମସ୍ତ ନିଜକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେବାର ରୁଚି, ସେବାର ଉପାଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ଏବେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି । ଭଲ ଭଲ ସେବାର ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ତୀବ୍ର ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବାଣୀର ସେବା ନୁହେଁ, ଯଦି ସେବା କରୁଛ ତେବେ ଏକା ସମୟରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ଏକାଠି କର - ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦିଅ, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ଏବଂ କର୍ମଣା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା, ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ଏଭଳି ସେବା କର ଯାହାକି ତା'ର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ସେବା ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବ । ଏକା ସମୟରେ ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ଏକାଠି କର କାହିଁକିନା ଏବେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେବାରେ କିଛି ନା କିଛି ଫରକ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏକା ସମୟରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା କରିପାରିବ? କରିପାରିବ? ଚେକ୍ କରୁଛ - ଯେଉଁ ସମୟରେ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରୁଛ ସେହି ସମୟରେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ କର୍ମଣା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସେବା ହେଉଛି! କ'ଣ ଏକାଠି ସେବା ହେଉଛି? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏକା ସମୟରେ ତିନୋଟି ଯାକ ସେବା କରୁଛୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଏକା ସମୟରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା । ତେଣୁ ଏବେ ଦୟାକରି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । କେବେ କେବେ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କ'ଣ ହେଉଛି ଦାଣ୍ଡିକ? ସେବା ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସେବା କରିବା ସହିତ ନିଜ ଭିତରେ ଏବଂ ସାଥୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରହୁଛି ତ? କାହିଁକିନା ସେବାର ଫଳ ହେଲା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ବା ଖୁସି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ସେବା ତ କରିଲି କିନ୍ତୁ ପୁରବଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ସାରିଛୁ ଯେ ସେବାର ଖୁସି ସେତେବେଳେ ମିଳିବ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଓ ନିଜର ସେବାସାଥୀମାନେ ଏବଂ ବାତାବରଣ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ତରଙ୍ଗ ଭିତରେ ରହିଥିବେ । ତେବେ ସେବାର ସଫଳତାର ବିଶେଷ ତିନୋଟି କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥିଲୁ, ତୁମମାନଙ୍କର ମନେ ଥିବ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେଲା ସେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ଭାବ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ - ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ରତାଭାବନା । ତୃତୀୟରେ - ନିର୍ବଳବାଣୀ । ଭାବ, ଭାବନା ଏବଂ ସ୍ଵଭାବ । ଯଦି ସେବା କରିବା ସହିତ ଏଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଥିବ ତେବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ସାଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରିଲ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିବେ । ତେବେ ନିମିତ୍ତ ଭାବ ରଖି ସେବା କରିବାବାଲା ହିଁ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡ଼ିବେ । ଯଦି ନିମିତ୍ତ ଭାବ ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ସେତେଟା ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଖାପାଖି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବି ସେବା କରୁଛ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋ'ର ଭାବ ଭାବନା ଏବଂ ସ୍ଵଭାବ ଠିକ୍ ଅଛି ତ? ଏବଂ ଆଦିକାଲି ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ମୂଳ କଥାଟି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠି ବି ସେବା କରୁଛ ସେଠାରେ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲି ତ! ଏବଂ ସାଥୀମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ତ? କାହିଁକିନା ସେବାର ସଫଳତା ହେଲା - ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରୂପୀ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଏବଂ ଖୁସି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା । ଏହା ସହିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ପ୍ରତି ବାପଦାଦା ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ, ସଂଗଠନ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛ,

ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାହାର ନା କାହାର ସଂଗରେ ମଧୁସ୍ୱ ସେବା କରୁଛ, ତେଣୁ ପରସ୍ପରକୁ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖ । ଆତ୍ମା ରୂପରେ ମଧୁସ୍ୱ ଦେଖୁଛ, ଅଭ୍ୟାସ ମଧୁସ୍ୱ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖୁଛ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମାର ମୂଳ ସଂସ୍କାର ରୂପରେ ଦେଖୁଛ ତ? ନା ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବେ ମିଶିଯାଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧୁସ୍ୱ ଦେଖାଯାଉଛି? ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖିବାରେ ମଧୁସ୍ୱ ପାସ୍ ହୋଇଯାଉଛି କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଭଳି ସଂସ୍କାର ସେହି ତ ଦେଖୁଛ? କ'ଣ ଆତ୍ମାର ଓରିନିମାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳ ସଂସ୍କାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛ? ନା ବରତ୍ତମାନର ସଂସ୍କାର ମଧୁସ୍ୱ ସାମନାକୁ ଆସିଯାଉଛି? ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆଦିଠାରୁ କାହାକୁ ବି ପରଥମେ ତ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖ ଏବଂ ଆତ୍ମାର ଯେଉଁ ମୂଳ ସଂସ୍କାର ରହିଛି ସେହି ରୂପରେ ଦେଖ । ଯାହାଦ୍ୱାରା କେବେ କେବେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯଦି କୌଣସି କଥା ଆସିଯାଉଛି ତାହା ହେବ ନାହିଁ । ଏବେ କେବଳ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖୁଛ, ତେଣୁ ତା'ର ବରତ୍ତମାନର ସଂସ୍କାର ମଧୁସ୍ୱ ସାମନାକୁ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯେଉଁଭଳି ସମ୍ପର୍କଗଣ ସୂଚି ରହିବା ଦରକାର ସେଥିରେ ଦୂରତା ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଓରିନିମାଲ୍ ସଂସ୍କାର ସହିତ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବାଧାବିଘ୍ନ ଆସୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ତୁମର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବାର ଅଟେ । ଏହାର ମହିମା ଅନେକ, କାରଣ ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର ବାରମ୍ବାର ମିଳି ନଥାଏ । ସାରା କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର ମିଳିଛି । ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାର ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ କେବେ ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପରିବାରର ବିଶେଷତାକୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ପରିବାର ସହିତ ମିଶି ଚାଲିବା ମଧୁସ୍ୱ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଅଟେ । ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ୍ୱ ଶୁଣାଇ ସାରିଛୁ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ମୂଳ ଦୁଆ ହେଲା ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଭିତରେ ଚାରୋଟି କଥା ରହିଛି । ବାବାଜୀ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ, ଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ତ ସାଥୀରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, ଏଥିସହିତ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ, ଭ୍ରାମା ଉପରେ ଏବଂ ପରିବାର ଉପରେ ମଧୁସ୍ୱ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ରୂପେ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେପରି ବାପଦାଦାଜୀ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି, ସେହିପରି ପରିବାର ଉପରେ ମଧୁସ୍ୱ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଦେଖ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରୁଛ? ଚାରିପଟୁ ଟାଇଟ୍ କରୁଛ ନା, ଗୋଟିଏ ପଟ ଯଦି ଟାଇଟ୍ ନହେଲା ତେବେ ହଲ୍‌ଟଲ୍ ହୋଇଥାଏ ନା । ସେହିପରି ବାବାଜୀ ଉପରେ, ଜ୍ଞାନ ଉପରେ, ଜ୍ଞାନରେ ମଧୁସ୍ୱ ବିଶେଷ ଭ୍ରାମା ଏବଂ ପରିବାରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଯଦି ଚାରୋଟି ଯାକ କଥାରେ ମଜବୁତ ନୁହେଁ ତେବେ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି ଏବଂ ବିଘ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ପରିବାରର ସତ୍ତ୍ୱ ପରିଚୟ, ପରିବାର ପ୍ରତି ସ୍ନେହ, ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝିବା - ଏସବୁ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ପୂର୍ବକ ମଧୁସ୍ୱ ଅଟ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧୁସ୍ୱ ଅଟ, ତେଣୁ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ମଧୁସ୍ୱ ସାମନାତ୍ମକ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ବି ହୋଇଥାଉ, କରମାନିଷ୍ଠ ହିସାବରେ ତ ରହିବେ ନା! କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରିବାରର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଦୁଆ ଦେବା, ଦୁଆ ନେବା । ବହୁତ ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତ କ୍ରୋଧ କରୁଛି, ତେଣୁ ସେ ଦୁଆ ନେବ କିପରି! ଦୁଆ ତ ନେବ ନାହିଁ, ବରଂ କ୍ରୋଧ କରିବ । ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଆରୁହା ସଂସ୍କାରର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ସେ ତୁମକୁ ବଦଦୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି, ତୁମେ ତାକୁ ଦୁଆ ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମକୁ ବଦଦୁଆ ଦେଉଛି । ତେବେ ସେ ଯଦି ବଦଦୁଆ ଦେଲା ତାକୁ ନେବାବାଲା କିଏ? ନେବାବାଲା ତୁମେ ନା ସେ? ସେ ହେଲା ଦେବାବାଲା, ତୁମେ ହେଲ ନେବାବାଲା । ତେବେ ତା'ର ବଦଦୁଆ ତୁମେ ନେଲ କାହିଁକି? ଯଦି ତୁମେ ତା'କୁ ଓରିନିମାଲ୍ ସଂସ୍କାର ସହିତ ଦେଖିବ ତେବେ ତୁମ ଭିତରେ ଦୟା ଭାବ ଆସିବ । ତେଣୁ ନିଜେ ମଧୁସ୍ୱ ନିରାପଦ ରୁହ, ତା'ଠାରୁ ଅଭିଶାପ ନିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ନେବାବାଲା ତ ତୁମେ ଅଟ । ତେଣୁ ଦିଅ ନାହିଁ କି ନିଅ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ହୋମିଠାରୁ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସବୁବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖ, ବରତ୍ତମାନର ସଂସ୍କାର ହିସାବରେ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା କହିବା ମାତ୍ରକେ ସେହି ଆତ୍ମାର ଯେଉଁ ନିଜ ସ୍ୱ ସଂସ୍କାର ରହିଛି, ସେହି ନିଜସ୍ୱ ସଂସ୍କାର ରୂପରେ, ତା' ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧୁସ୍ୱ ଆସ ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ମଧୁସ୍ୱ ଦେଖ ତାହା ହେଲେ ଯେତେ ସବୁ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତୀବ୍ରତା ଆସିପାରୁ ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଏବଂ ବୃତ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବିଘ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ କର । ଯାହା

ଭିତରେ ଯାହା ବି ଦେଖୁଛ, ବାପଦାଦା ପୁରୁବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ତୁମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସମସ୍ତଙ୍କର କରୁତବ୍ୟ ହେଲା - ପରସ୍ପରକୁ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଦେବା ଏବଂ ଶୁଭଭାବନା ଶୁଭକାମନା ନେବା । ତେଣୁ ସେହିଭଳି ସଂସ୍କାରରେ ଦେଖ ଏବଂ ପରିବାର ସହିତ ଚାଲ । ଏହା ସହିତ ଆଜ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛୁ - ପୁରୁବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ସାରିଛୁ ସଂଗଠନ ଭିତରେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେବେ କେବେ ପରଦର୍ଶନ, ପରଚିନ୍ତନ ଏବଂ ପରମତ ଆଡକୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ତିନୋଟି ପରକୁ କାଟି ଗୋଟିଏ ପର ରଖ - ତାହା ହେଲା ପରଉପକାର । ମୁଁ ପରଉପକାରୀ ଅଟେ, ମୋତେ ପରଉପକାର କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ ହେଲା ପରଉପକାରୀ ପରଦର୍ଶନକାରୀ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହି ପରକୁ କାଟିଦିଅ । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ପର ବହୁତ କଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକୁ ମନେ ରଖ ଯେ ମୁଁ ପରଉପକାରୀ ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ଆଗାମୀ ସିଦ୍ଧିରେ ବାପଦାଦା ପରତ୍ୟେକ ପିଲା ଭିତରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ହୋଇପାରିବ? ବାପଦାଦା ଏଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ଏହି କଥା ମନେ ପକାଇଦିଅ । କ'ଣ କରିବ ତ? ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଶୁଭ ନାଇଟ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ସାରା ଦିନର ସମାଚାର ଦିଅ । ଭଲ କରିଛି ନା ଖରାପ କରିଛି? ଯାହା ବି କରିଛି ତା'ର ସମାଚାର ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ, ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଖାଲି କରିବା ପରେ ଶୁଭ ନାଇଟ୍ କରିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଶୋଇପଡ଼ିବ । ଯାହାଦ୍ଵାରା । ତୁମର ନିଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ନିଦକୁ ଖାଲି କରିବ, ବୁଦ୍ଧିରେ କୌଣସି କଥା ରଖିବ ନାହିଁ । ଯଦି ପିତା ରୂପରେ ସାରା ସମାଚାର ସର୍ତ୍ତା ଦିଲରେ ଦେଇ ଦେବ, ତେବେ ତୁମକୁ ଧର୍ମରାଜ ପୁରୀକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ସର୍ତ୍ତା ଦିଲ ଉପରେ ସାହେବ ବାବା ରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ସନତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯିବେ । ତେବେ ହୋମ୍‌ବାର୍‌କୁ ମିଳିଗଲା ତ! ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜର ପୁରୁବଦ ଏବଂ ପୁନ୍‌ସ୍ଵ ସ୍ଵରୂପର ସେବା ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଜନକ ବରତୀର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କରାଚୀ ସେବାରେ ବିଶେଷ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସକାଶ ଦେଇଛି, ତାହେଁ କେହି ବି ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାଉ କିନିତୁ ଇଏ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ସକାଶ ଦେବାର ସେବା କରିଛି ଏବଂ ଏଠିକାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସକାଶ ମିଳିଛି । ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆହୁରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଉପତ୍ୟ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ବଢ଼ିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ବାସ୍ତବିକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ, ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମା ପାଖରେ, ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ପାଖରେ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଭକ୍ତ ତୁମକୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ଆମର ଦେବୀମାନେ, ଆମର ଦେବତାମାନେ କେବେ ଆସି ଆମକୁ ଦୟା କରିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଭୁ ନାହିଁ କିନିତୁ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଶୁଭୁ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଇଷ୍ଟଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ ଆମର ଭକ୍ତ କିଏ କିନିତୁ ସେମାନେ ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ତ ଡାକିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ତାହେଁ ଭିଲାଭାଲା ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ବା ନିଷ୍ଠାପର ଭକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକିନା ତୁମେମାନେ ଜତ ମୂର୍ତ୍ତି ରୂପରେ ବସିଛ ନା, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସକାଶ ଦେବାର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ସଂକଳ୍ପର ସେବାକୁ ବଢ଼ାଅ । ଏହା ଛଡ଼ା ଯେତେ ଅଧିକ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ସେତିକି ନିର୍ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ରହିବ । କରିପାରିବ ନା! ମାନସୀକ ସେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ଜାଣିଛ ନା! ଆଚ୍ଛା ନିଶ୍ଚୟ ପୁରୁବକ କରୁଛ ନା କେବେ କେବେ କରୁଛ? ଯଦି କେବେ କେବେ କରୁଛ ତେବେ ତା'କୁ ନିଶ୍ଚିତ କର ଆଜ ଯଦି ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ କରୁଛ ତେବେ ତାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ କର କାହିଁକିନା ସାରା କଳ୍ପର ଆଧାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ସେବାର ଫଳ ଅଟେ । ତାହେଁ ପୂଜାରୀ ହୋଇପାର, ତାହେଁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାର ଦୁଇଟି ଯାକର ଆଧାର ବର୍ତ୍ତମାନର ସେବା, ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥା । ବାଣୀ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଯେତିକି ପରିମାଣ ଏବେ ଅଛି, ତା'ଠାରୁ ବଢ଼ିବା ଦରକାର । ଏମିତି ତ ବାପଦାଦା ପୁରୁବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଆସୁଛନ୍ତି - ଯଦି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଏବେ କର । କେବେ ନୁହେଁ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ କେବେ କେବେର ଗୀତ ବହୁତ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ରୂପରେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନିତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ କେବେ କେବେର ଗୀତ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ଏବେ ଏବେର ଗୀତ ଭଲ ଲାଗେ । ତୁମନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ । ତେଣୁ ବୁଝିପାରିଲ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଆଚ୍ଛା!

ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ଚାହେଁ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥାଆନ୍ତୁ ବା ଯେଉଁଠି ବି ବସିଥାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପୃତି ରହିଛି, ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଏ ମନେ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି? ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ହିଁ ସମ୍ପୃତିରେ ଅଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଏହି ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପିତା ସମାନ ନିର୍ଗତ ହେବ । ବାବାଜୀଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଶା ରହିଛି, ଯଦିଓ ନାଶିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ କରମାନୁଷ୍ଠ ହିସାବରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ନିଜର ନମ୍ବର ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦନ ତ ହେବ ନା । ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ମେହନତ କରିଥାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାବାଜୀଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଆସିଥାଏ, ଏମାନେ କିପରି ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ସ୍ନେହରେ ତ ଅଧିକାଂଶ ପାସ୍ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନେକ କଥା ଉତ୍ତରେ ଆସିଯିବା କାରଣରୁ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ।

ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପଦ୍ମାପଦମଗୁଣା ସ୍ନେହ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରେମ ସଂକୀର୍ତ୍ତ ହେଉ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବା ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଉଡ଼ିଚାଲ, ଉଡ଼ାଇଚାଲ । ଆରୁଛା!

ବରଦାନ:- ସଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିବ୍ୟା ସର୍ବ ପରିସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ନିରାକାରୀ, ଅଳଙ୍କାରୀ ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ଅଳଙ୍କାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ କେବେ ବି ଦେହ ଅହଂକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ନିରାକାରୀ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାରୀ ହୋଇ ରହିବା ହିଁ ମନମନାଭବ ଏବଂ ମଧ୍ୟାଧିକାର ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସଂ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ସୂର୍ଯ୍ୟ ରହୁଛି ସେତେବେଳେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରିସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସହଜରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଉଛି, ଏହାଦିବ୍ୟା ଅନେକ ପୁରୁଣା ସଂଭାବ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ସଂ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମାର ଭାବକୁ ଦେଖିବା ଦିବ୍ୟା ଭାବ-ସଂଭାବର ସଂଘର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିରାକାର ସର୍ବ ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉତ୍ତରେ ଆସିଯାଉଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସଂକଳ୍ପର ଗୋଟିଏ ପାଦ ତୁମର ଉଠିବ ତେବେ ସହଯୋଗର ହଜାର ପାଦ ବାବା ସହଯୋଗ ରୂପରେ ଦେବେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକତ ଲଗାବା - ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସଂଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅତୀତକୁ ଦେଖି ନ ଥାଆନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଉତ୍ତରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ ଲଗାଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ସରଳଚିତ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସରଳଚିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନୟନରେ, ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ, ଚାଲିଚଳନରେ ମଧୁରତା ବା ହର୍ଷିତମୁଖତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହିଭଳି ସରଳଚିତ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସରଳଚିତ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି । ତେବେ ସରଳଚିତ୍ତର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଲ ବା ଦେଖିଲ ବା କରିଲ ତାହା ସାରାଂଶ ଯୁକ୍ତ ହେବା ଦରକାର ଏବଂ ସବୁବେଳେ ସାରାଂଶକୁ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କର ।